

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK M-2022-9
van:

DE HEER A,

wonende te X,
verder te noemen: klager,

tegen:

MEVROUW B,

kantoorhoudende te Y,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

Na beëindiging van de klachtprocedure bij het MfN-register op 15 april 2022 heeft klager op 23 augustus 2022 een klacht (met bijlagen) over de mediator bij de Tuchtcommissie ingediend.

De mediator heeft op 5 oktober 2022 een verweerschrift ingediend.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft online plaatsgevonden op 10 maart 2022. Hierbij waren klager en de mediator aanwezig.

2. Enkele vaststaande feiten

- a. De mediator is gevraagd klager en zijn werkgever bij te staan in een arbeidsconflict.
- b. De mediator heeft eerst telefonisch met partijen gesproken. Een intakegesprek met klager heeft plaatsgevonden op 22 januari 2021. Daarna hebben nog telefonisch en/of online gesprekken met klager plaatsgevonden op 27, 28, 29 januari 2021 en op 2, 5 en 10 februari 2021 (e-mail van klager van 24 februari 2021, productie 4).
- c. Op 10 februari 2021 heeft de mediator aan beide partijen bevestigd dat zij de intentie hebben uitgesproken om een mediation te starten en heeft zij een aantal data voor een afspraak voorgesteld.
- d. Bij e-mail van 12 februari 2021 heeft klager meegedeeld dat de intentie en de wil om volgende week te starten aanwezig zijn. Hij heeft bij deze e-mail nog een groot aantal vragen gesteld.
- e. De mediator heeft hierop geantwoord dat het prima is om vragen ter verduidelijking te stellen of ter nadere toelichting, maar dat een bepaald basisvertrouwen op voorhand wel belangrijk is. Uit de mail van klager spreken, aldus de mediator, echter zoveel zorgen,

twijfels en randvoorwaarden richting haar en de mediation, dat zij zich genoodzaakt heeft gevoeld om te stoppen.

- f. Op 12 februari 2021 heeft de mediator aan zowel klager als zijn werkgever geschreven dat zij onvoldoende basis ziet voor de start van een mediation en dat zij om die reden haar inzet beëindigt.

3. De klacht en het verweer

De klacht

Volgens klager is er sprake geweest van belangenverstremming, omdat de mediator door zijn werkgever is aangesteld en hij geen inspraak heeft gehad in de keuze voor de mediator. De organisatie waarvan de mediator afkomstig is (C), heeft al eerder een coach aan zijn leidinggevende geleverd.

Klager stelt dat hij (mondeling en per e-mail) veelvuldig kenbaar heeft gemaakt bij zowel zijn werkgever als bij de mediator dat het erg belangrijk was dat er voor de start van het proces nog geen persoonlijke of zakelijke band van een der partijen met de mediator is of met de organisatie waarvan de mediator afkomstig is. Te snel, zonder dat klager een duidelijk antwoord op zijn vragen heeft gekregen, is de mediationovereenkomst toegestuurd en is een afspraak voor een eerste gesprek ingepland.

Op het allerlaatste moment heeft de mediator zich plotseling teruggetrokken en daarvoor wordt klager nog altijd aansprakelijk gehouden door zijn werkgever. De mediator heeft de schuld van het niet doorgaan van de mediation bij klager gelegd. Zij heeft de werkgever meegedeeld dat zij onvoldoende basis ziet voor de start van een mediation.

Verder heeft de mediator volgens klager ten onrechte aangegeven dat ook zijn juridisch adviseur een geheimhoudingsverklaring zou moeten ondertekenen, omdat klager met zijn adviseur alleen maar had gesproken over de belangenverstremming van de mediator. Hiermee heeft de mediator het klager onmogelijk gemaakt om juridisch advies in te winnen.

Volgens klager heeft de mediator in strijd gehandeld met de Gedragsregels betreffende beroepsethiek en integriteit, transparantie, partijautonomie, onafhankelijkheid, competentie en werkwijze.

Het verweer

De mediator voert aan dat zij op 20 januari 2021 is benaderd door C voor een mediationopdracht bij de werkgever van klager. Met C had zij kort daarvoor een samenwerkingsintentie afgesproken. C is niet haar werkgever en is dat ook nooit geweest. Dit was de eerste concrete samenwerking. Ook voor de werkgever van klager had de mediator nooit eerder gewerkt. Zij kende daar niemand. Van belangenverstremming is naar haar mening dan ook geen sprake.

Op 22 januari 2021 heeft de mediator beide partijen eerst telefonisch gesproken. Zij hebben toen hun commitment uitgesproken en zijn akkoord gegaan met de mediation. Op 27 januari 2021 heeft er online een intakegesprek plaatsgevonden, waarbij de mediator uitgebreid heeft gesproken over de relatie van de mediator met C en met de werkgever van klager. Klager heeft toen te kennen gegeven dat hij met haar als mediator verder wilde en dat er een gezamenlijk gesprek kon worden gepland. Nadat een datum voor dit gesprek was vastgesteld, heeft klager bij e-mail echter laten weten dat hij meer tijd nodig had om advies in te winnen. In overleg is de afspraak toen verzet. Op de datum waarop het gesprek vervolgens zou plaatsvinden, heeft klager een e-mail gestuurd met de mededeling dat het niet goed met hem

ging en dat de afspraak niet door kon gaan. De mediator heeft daarna getracht een nieuwe afspraak te maken.

Zij heeft in de periode van 22 januari 2021 tot en met 12 februari 2021 meermalen telefonisch contact met klager gehad. Zij heeft in haar verweerschrift 15 telefoongesprekken opgesomd, waarbij klager volgens haar steeds weer met nieuwe vragen kwam over onder meer het volgen van de Gedragsregels door de mediator en over het Mediationreglement. Niet eerder heeft de mediator zoveel tijd en energie moeten besteden aan het aan de mediationtafel krijgen van een partij. De mediator heeft van de kant van klager geen commitment en vertrouwen in haar als mediator gevoeld. Nadat klager haar bij e-mail van 12 februari weer een hele waslijst aan vragen had voorgelegd, heeft zij besloten de mediation niet te starten.

Tijdens de intake, en ook later, heeft de mediator klager laten weten dat hij altijd (juridisch) advies kon inwinnen, maar dat zij daarvan wel op de hoogte wilde worden gesteld. Ook heeft zij aangegeven dat deze derde(n) een geheimhoudingsverklaring moest(en) ondertekenen. Zij ontkent klager te hebben ontmoedigd om een derde in te schakelen.

4. De beoordeling

Klager verwijt de mediator dat zij hem onvoldoende heeft geïnformeerd over de in zijn ogen bestaande belangenverstremgeling, dat zij de mediation ineens heeft beëindigd terwijl zij nog had toegezegd dat klager vragen per e-mail kon stellen, dat zij te snel een mediationgesprek heeft ingepland, dat zij de schuld van het beëindigen van de mediation bij klager heeft neergelegd en dat zij ten onrechte aan klager heeft meegedeeld dat zijn juridisch adviseur een geheimhoudingsverklaring moest ondertekenen. De Tuchtcommissie zal hieronder op de verschillende klachtonderdelen ingaan.

Informatie over belangenverstremgeling

Uit de stukken en het verhandelde tijdens de hoorzitting maakt de Tuchtcommissie op dat de relatie tussen de mediator en C (het bureau waarbij zij was aangesloten) meermalen tussen klager en de mediator aan de orde is geweest en dat de mediator steeds kenbaar heeft gemaakt dat zij klagers werkgever niet kende, dat zij pas sinds kort gelieerd is aan C, dat zij daar niet in dienst is en dat er (dus) aan haar kant geen conflicterende belangen bestaan. Dat er sprake is van belangenverstremgeling aan de kant van de mediator is de Tuchtcommissie dan ook niet gebleken.

Wellicht zou het beter zijn geweest, als, het vanwege de door klager geuite twijfels over belangenverstremgeling, de mediator, hoewel zij daar zelf op geen enkele wijze bij was betrokken, de omstandigheid dat “kantoorgenoten” bij C andere opdrachten voor D uitvoerden, waaronder coaching van de leidinggevende van klager, aan de orde zou hebben gesteld, maar door dat niet (uitgebreid) te doen heeft zij niet klachtwaardig gehandeld. Het is voldoende om haar eigen relatie met C, klagers werkgever en haar onafhankelijkheid en onpartijdigheid toe te lichten.

Abrupte beëindiging van de mediation?

De Tuchtcommissie constateert dat er veelvuldig online en/of telefonische gesprekken tussen klager en de mediator hebben plaatsgevonden en dat klager daarna toch nog schriftelijk (bij e-mail van 12 februari 2021) een groot aantal vragen aan de mediator heeft gesteld, waaruit blijkt dat hij vooral haar onafhankelijkheid en onpartijdigheid in twijfel trok. Hieruit heeft de mediator naar het oordeel van de Tuchtcommissie in alle redelijkheid kunnen afleiden dat er bij klager kennelijk geen vertrouwen in haar als mediator was. Gelet daarop heeft zij in redelijkheid kunnen en mogen besluiten de mediation te beëindigen. Dat zij klager kort voor haar besluit nog heeft verzocht verdere vragen per mail te stellen, doet hier niet aan af. Ook dat verzoek is redelijk, gelet op de hoeveelheid telefoongesprekken die zij al met klager over de bij hem levende vragen heeft gevoerd. Vanwege die gesprekken heeft de mediator mogen verwachten dat zijn vragen beperkt zouden zijn en in ieder geval niet de omvang en strekking zouden hebben als uit de e-mail 12 februari 2021 blijkt. Klager heeft ter zitting ook te kennen gegeven

dat zijn vragen voortvloeiden uit zijn twijfels over de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de mediator.

De mediator heeft ter zitting aangegeven dat zij klager steeds de ruimte heeft gegeven om haar niet als mediator te accepteren. Dat heeft klager niet bestreden. Dat klager, zoals hij heeft uitgelegd, het gevoel had dat hij deze mediator niet kon weigeren, kwam kennelijk door de druk die hij vanuit zijn werkgever heeft ervaren. Dit is de mediator niet aan te rekenen.

Eerste mediationgesprek te snel ingepland?

De Tuchtcommissie volgt klager ook niet in zijn stelling dat de mediator te snel het eerste mediationgesprek heeft ingepland. Aan de e-mail van de mediator van 10 februari 2021, waarin zij een aantal data voorstelde waarop de eerste bijeenkomst kon plaatsvinden, zijn volgens klager zelf al zeven telefoon- dan wel online gesprekken met klager voorafgegaan. Bovendien is een eerder datumvoorstel op verzoek van klager uitgesteld.

Informatie door de mediator aan de werkgever over de beëindiging van de mediation

Dat de mediator de werkgever heeft bericht dat de schuld van het niet doorgaan van de mediation bij klager lag, is niet vast komen te staan. Uit het beëindigingsbericht van 12 februari 2021 dat de mediator naar zowel klager als de werkgever heeft gestuurd, blijkt dat in elk geval niet. De tekst van dat bericht is geheel neutraal. In een latere e-mail van de werkgever aan klager (van 15 februari 2021) is de werkgever gedetailleerd in gegaan op de redenen van het niet doorgaan van de mediation en heeft klager van het eindigen van de mediation een verwijt gemaakt. Het is wel opvallend dat die door de werkgever beschreven redenen vrijwel gelijk zijn aan de redenen die de mediator zelf aan klager heeft opgegeven, maar deze gelijkenis is een onvoldoende aanknopingspunt om te concluderen dat de mediator de werkgever uitgebreider over de reden van beëindiging van de mediation heeft geïnformeerd dan zij in haar beëindigingsmail van 12 februari 2021 heeft gedaan. De mediator heeft, nadat zij ter zitting op deze gelijkenis gewezen is, uitdrukkelijk ontkend dat zij de werkgever anders heeft geïnformeerd dan met die brief.

Geheimhoudingsverklaring juridisch adviseur

Tot slot overweegt de Tuchtcommissie dat de mediator juist heeft gehandeld door klager te vragen het te melden als hij een juridisch adviseur zou willen inschakelen omdat die dan een geheimhoudingsverklaring moet ondertekenen. Het is de taak van de mediator om erop toe te zien dat een door een partij ten behoeve van de mediation ingeschakelde adviseur een geheimhoudingsverklaring ondertekent. Dat klager met deze adviseur alleen nog maar heeft gesproken over de belangenverstremming, maakt dat niet anders. Het ontgaat de Tuchtcommissie dat het klager hierdoor onmogelijk zou zijn gemaakt om juridisch advies in te dienen.

Slotsom

Gelet op al het bovenstaande zal de Tuchtcommissie de klacht ongegrond verklaren.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus beslist op 17 mei 2023 door mr. H.M.M. Steenberghe, voorzitter, J.G. de Roos (werkzaam als mediator) en C.J.C. Durieux (werkzaam als mediator), leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Niesen, secretaris, en ondertekend door de voorzitter.